

Брой 14

септември, 2009 година

Издава
клуб „Журналистика“
при Общински детски
център за култура и
изкуство – Русе

Вестникът се разпространява безплатно

Посетете сайта на клуба
<http://ekip101.com>

Природата ни зове да пазим чиста водата

Чистата вода... Това ли е темата, която отново подхващаме и никой нищо не иска да направи? Това ли е нещото, което само една малка частица от хората разбират...? И ето отново заговаряме за водата. „Чиста вода“, много лесно може да се каже с думи, но не и да се види. Накъдето и да погледнеш, накъдето и да отидеш, всяка капчица вода ти изглежда черна и безпомощна. И ето хората отново плачат, виждайки и чувствайки скръбта на полюшващите се вълни, произнасящи в лекия свирещ вятрец тъгата си. Но те плачат. Плачат, защото знаят, че сълзите им ще ги спасят вътрешно. Те знаят, че сълзите на тяхната тъга ще бъдат едва ли не най-чистите кристални капчици. Но след това отново ще се затворят в себе, знаещи, че плачът им не е пречистил огромното, мръсно море, което ни заобикаля.

И ето идва време да навляза в мечтите си... Мечти, мечти. Отново мечтая... Стоя на кулата и виждам красивото море, в който се носят небрежно водорасли, придаващи му нежен зелен оттенък. Но мечтите никога не траят дълго... Картината се замъглява и кашляща през мъглата, виждам как в него плават пластмасови шишета и найлонови торбички. Цветът му вече не е омайващ, вече е черен... Тъмен и празен. Вятърът вече не полюшва вълните, сега пее тъжната си песен, замрял и тихо удрящ се в падналите камъни. Не! Разтръсквам глава и се обръщам назад. Не мога да го понеса. Но ето отново мечтите връщат малката странна усмивка на лицето ми. Вървя боса по брега и леките чисти вълнички гаят краката ми. Смея се на топлото лятно слънце и...

О, не! Отново мечтата изчез-

ва плавно. Подскачам погнуса-на. Всеки път щом водата се излее върху краката ми, върху мен се струпва купчина от опаковки и кутийки, пълни с остатъци от храна. И ето пак плача... Паднала в купчината боклуци, плача... Всички плачат... Накъдето и да погледна виждам хора с тъжни лица. И отново моето чувство за успокоение надделява.

Питам се: С какво ли да се разтоваря?! Отговорът е все един и същ. Да си взема вода, умирам от жегата нали?! Вода..., вода... Отново ли? – питам се – Вода? И вече няма отговор... Какво? Какво трябва да направим ние, малката частица хора, които зачитат природата? Които знаят, че след време няма да има изход? Какво? Пак започвам да плача.

> на стр. 3

Аделина ПЕТРОВА,
клуб „Слово“ при ОбДЦКИ

Юлия Енчева,
директор на ОбДЦКИ:

„Общинският детски център
за култура и изкуство отново
отворя широко врати за
русенските таланти!“

> на стр. 4

На 10 октомври 2009 г. Общинският детски център за култура и изкуство – Русе организира ПРАЗНИЧЕН КОНЦЕРТ по случай откриването на творчески сезон 2009-2010 година, който ще се състои от 18.00 ч. на площада пред Община Русе (при лошо време в големата зала на Доходното здание).

101 пожелания

Имало едно време един филм – „На учителя с любов“ („To Sir With Love“). Нашите родители се захласнали по него... И до днес си тананикат песента, превърнала се в хит на толкова поколения.

На 5 октомври се отбелязва Международния ден на учителя. Обявен е през 1994 г. от Организацията на ООН по въпросите на образованието, науката и културата (ЮНЕСКО), на датата, на която през 1966 г. е приет документ, отнасящ се до статута на учителя. Професионалният празник на учителя се отбелязва в над 100 държави от цял свят, у нас той е обявен с решение на Министерския съвет през 2006 г.

Поздравяваме нашите учители, посветили се на една от най-хуманните и отговорни професии, с песента на Лулу! На съвременните будители – с любов и признание!

Стоотици русенци празнуваха на 11 август 100-годишнината от откриването на Паметника на Свободата в центъра на града. Тържеството започна с документален филм „ОПЪЛЧЕНСКИЯ ПАМЯТНИКЪ ВЪ РУССЕ“, след което продължи с представянето на исторически колаж от документални текстове за случилото се в Русе преди един век. Отслужен бе молебен от Русенския митрополит Неофит. След поднасянето на венци и цветя зрителите се насладиха на концерта на Гвардейския представителен духов оркестър, спектакъла „Искри“ и музикалното светлинно шоу „Музика и светлина“. Честването завърши с тържествената заря, която предизвика изключителен възторг у публиката.

Тремълчани разговори с Оскар Уайлд

III
ЧАСТ

Тази мисъл на Оскар Уайлд попада върху белия ми лист точно след съдбоносен за мен момент, в който се сбогувах с илюзията, че някога ще публикувам своя книга. Започвам да пиша с аспирин в шепата и чаша ментов чай пред себе си, с надеждата да се проста със спомена от кавмиращите преживявания от изминалите дванадесет часа...

В рамките на един работен ден се срещнах с две емблематични за времето ни персони с „много глазура и малко пълнеж“. Едната – художничка, която подготвяше около четиридесет икони и още толкова натюрморта за изложбата си на следващия ден, и поетеса на около четиридесетгодишна възраст, която наскоро беше издала деветнадесетата си стихосбирка.

С едната госпожа се запознах случайно, докато прибираше част от творбите си от една галерия, за да може да ги изложи в друга още същата вечер. Заговори ме, показва ми една от иконите си и между другото спомена, че имала още „четиресетина“ в дома си и вече не можела да спи от натрапчивата миризма на масло навсякъде.

Стипичното раздражение на хората, които не са от най-продуктивните, си помислих: „Да беше нарисувала още стотина, така сънят би бил гарантиран, но не и събудването.“ На мига се упрекнах за проявеното злорадство, защото се сетих, че при рисуването на икони се спазват канони, свързани с гладуване и въздържание от какви ли не дребни човешки удоволствия, със седмици преди да създаде дори едно изображение на светец, а да не говорим за четиридесет?!

Със солидна доза младежки наивитет и журналистически плам полюбопитствах как тази възрастна женица е издържала на строгия режим толкова време. Въпросът ми беше удостоен с поглед на неразбиране, но не като този на съученичката ми, за който

вече ви споменах, а от онези, които изразяват тотална липса на представа за какво изобщо говоря. След кратка и конфузна пауза дамата ми обясни, че действително са й „изкапали очите“, докато ги нарисувал, но ги „спретнала за нула време“, защото в Гърция хората били силно религиозни и се продавали като „топъл хляб“, а тя там работела и т.н.

Кимнах мълчаливо и потънала в разочарование се отправих към общинския радицентър, където за мой некъсмет се натъкнах на втори подобен „творец“. Шармантна лейди, оборудвана с промишлено количество едри украшения (по 5 лева килограма) и парфюм, който би прогонил и дървояди от стогодишен нециклен никога паркет, с множество ръкомахания и нечленоразделни обяснения набутва в ръцете на „начинаещата поетеса“ (това съм аз) деветнадесетата си стихосбирка. След срещата си с това изобилие от „творчество“, чието качество няма да коментирам, тъй като не смятам, че съм мерило за нечие

изкуство, аз реших, че по-скоро бих пропишала попфолк текстове, отколкото да издам собствена книга.

Внезапно се оказа модерно да си творец, а както казва Оскар Уайлд, „модата е толкова нетърпима форма на грозота, че трябва да я сменяме на всеки шест месеца“. Изглежда почти толкова абсурдно, колкото и това да е актуално да си вярващ?! Не е възможно нещо така непреходно и свято да се превърне в еквивалент на машинално изработени изображения на светци или в сполучливо подредени римувани думи.

Сакралната стойност на същинското изкуство може да се съхрани, само ако хората по-често се докосват до него. Едва ли щяхме да се нуждаем да си играем на творци, ако умеехме да сме консуматори, защото няма как да имаш какво да дадеш от себе си, когато си духовно кух. В такива случаи творбата се превръща просто в добро изпълнение по случайно стекли се обстоятелства, което

евентуално доставя естетическа наслада, но не и душевна. Общество, в което няма четящи, е обречено да съществува без творещи, като еднородна маса от драскачи, облечени в шармантни дрехи, боравещи със странни думи и ексцентрични жестове. И ако случайно, по някакви неведоми пътища се пръкне нещо истинско, то е обречено на забвение сред масата от пози и преструвки.

Няма нищо лошо в човешкия стремеж към креативност, а и всеки има право да удовлетворява поривите си, но съвременните количества от невежи писатели се превръщат в сила, която не само че не твори, но и обезценява сътвореното. Така, загубило способност да консумира изкуството, човечеството самоизяжда собственото си въображение и въдъхновение.

Дали не ни дебне опасност след време да няма нито читатели, нито писатели, а само купчина непотребни книги, с които да се перчим, както изисква модата?

Кристина НИКОВА

Криси и Георги вече са студенти и от десетина дни са в София. През следващите 4-5 години те ще учат във факултета по журналистика и масови комуникации на СУ „Св. Климент Охридски“. Приеха ги от раз: Криси – връзки с обществеността, а Георги – книгоиздаване. Успоредно с това те ще продължат да се занимават с журналистика, така както го правиха в продължение на много години в нашия клуб „Журналистика“. Тук те научиха а-бе-то на този нелек занаят, извървяха първите си стъпки в творчеството, техни материали сте чели и можете и напред да четете в нашия сайт и вестник „Екип 101“.

Всеки обикновен мрежов администратор би заявил, че Интернет е надзор. Това може и да е вярно, но не и напълно. Наистина няма анонимност в Интернет, всеки компютър може да се проследи до реален пощенски адрес, но това няма нищо общо с надзора в самия Интернет. Някоя агенция за сигурност може и да чете имейлите ни, но по този начин не се нарушава идейната основа на Интернет.

Глобалната мрежа е място, където всеки по света може да сподели знанията си или мнението си. Примерно, съседката отсреща има хубави рецепти и желае да ги изпрати на роднини в Америка. Разбира се, може да използва обикновена поща, но вероятно ще използва електронна. Причината е, че чрез Интернет изпращането е почти безплатно, а и пристига до минути. Друг пример са безплатните (е, почти) разговори по известната програма Скайп. Следователно Интернет ни дава свободата да общуваме по-евтино.

Нека разгледаме, доколко е възможно, информацията в Интернет. Личните ми „сърфирования“ показват, че в Интернет могат да се намерят както сайтове за домашни

любимци, така и неонацистки сайтове, който промиват мозъци с идеите на Хитлер. В кибер пространството може да се научим да правим бомба, но можем да се научим и да спасяваме хора при бедствено положение. Тоест това виртуално пространство ни дава достъп до много и различни източници на информация. Ние сами имаме свободата да решим кои да ползваме. Тук има една особеност – всеки сайт се намира на опре-

ност. По-точно, това е нова реалност. В компютърната игра няма (или са ограничени) повечето правила и закони. Типичен пример са игрите от серията GTA. В тези игри героят е престъпник, който избива ченгетата наред и обира банки, става бос на мафиотски кланове и т.н. В тази игра реалността е друга и тя дава свобода на играча да почувства дори за миг нещо, което не би могъл в реалния живот. Не и без последици. Тези игри също

Интернет ни дава пълна свобода и при запознанствата. Голяма част от младите /а и не само младите вече/ ползват сайтове за запознанства. В тези сайтове всеки е свободен да изгради своя нова самоличност, която да представи пред партньора.

Като цяло Интернет ни дава изключителна свобода. Няма значение дали някой следи имейлите ни. Това нарушава свободата ни, но не я унищожава. Свободата в Интернет е огромна и неконтролируема. Няма официална статистика, то е и невъзможно да се направи, но в момента сайтовете в простран-

Надзирава ли ни чичко Интернет?

делен компютър. Този компютър е винаги онлайн и се нарича хост. В повечето случаи сайтовете се хостват не на лични компютри, а на специални сървъри, за които отговарят крупни фирми. Шом фирмата държател на сървър не е изтрила сайта за направата на бомба, значи наистина всеки има свободата да направи какъвто сайт иска.

Тук ще се отклоня малко от Интернет и ще говоря за компютрите като цяло. Всички знаем, виждали сме или сме участвали в компютърна игра. Компютърната игра е пресъздаване на заобикалящата ни реал-

ност. По-точно, това е нова реалност. В компютърната игра няма (или са ограничени) повечето правила и закони. Типичен пример са игрите от серията GTA. В тези игри героят е престъпник, който избива ченгетата наред и обира банки, става бос на мафиотски кланове и т.н. В тази игра реалността е друга и тя дава свобода на играча да почувства дори за миг нещо, което не би могъл в реалния живот. Не и без последици. Тези игри също

могат да се играят чрез Интернет с хора от цял свят. През последните месеци се създадоха нови и революционни технологии за пресъздаване на реалността. Така виртуалната реалност става дори по-реална от реалната. Подобни технологии отдавна се използват и от филмовите продуценти.

Разбира се, има и игри, които развиват мозъка и логическото мислене. Това разнообразие отново е олицетворение на свободата в кибер пространството. Компютрите и Интернет ни дава свободата да бъдем мачени, да бъдем лъгани и цел удоволствие.

Георги ИВАНОВ

Защо различните хора не се възприемат добре

За жалост е така – който не отговаря на определен модел за външност и държание, бива поставян на долен план. Винаги когато човек реши да покаже, че не е като другите, за да може да се хареса с уникалността си, бива мразен и не може да намери приятели. Никой не иска да остави модерното и положението си, само за да бъде себе си. И така, докато всички момичета не станат капризни, мрънкащи, облечени изцяло в актуалното жълто или лилаво „фенпирки“, а момчетата – главно чалгари или уж хипхопъри (по-точно чалга-

ри облечени в широки дрехи), пиещи много и ръсещи каруцарски псувни... Колко банално, за съжаление е нужно, за да бъдеш „готин“.

Разбира се, останали са и тийнейджъри, които не отговарят на горните описания. Е, малко, но все пак ги има – такива, които не са чели/гледали поредицата „Здрач“ (реален пример – аз и приятелката ми, в бившия клас ни възприемаха, но колко ли странно ще ни гледат в новия...), метъли (много хубава музика, кара те да гледаш с друг поглед на нещата) и истин-

ски скейтъри (които често се харесват на другите). И въпреки обидите и приказките зад гърба на тези хора те продължават да си живеят щастливо, защото знаят, че не са поредното копие и че са уважавани от съмишлениците си.

Затова не приемайте нещо, което не ви допада, в живота си, само защото е актуално в момента и с негова помощ ще бъдете част от „готините“. Помислете първо дали наистина искате да бъдете такива, или просто е защото „всички правят така“.

Марина ИВАНОВА

До 101 и обратно...

Интернет празнува рожден ден

Преди месец светът отбеляза навлизането в зряла възраст на феномена интернет, който промени до неузнаваемост съвременното общество и направи компютъра домашна вещ от първа необходимост.

Всичко започва на 2 септември 1969 г., когато двадесетина души се събират в лабораторията на Лен Клайнрок от Калифорнийския университет, за да наблюдават как два обемисти компютъра обменят безсмислени тестови данни по свързващия ги триметров кабел. Така се слага началото на мрежата „Арпанет“, в която постепенно се включват редица други американски образователни институции.

Съвсем скоро на бял свят идват пакетопредаващият протокол TCP/IP и имейлът, а 80-те години обогатяват интернет с домейните от високо ниво .com и .org. Истински световна обаче мрежата става едва след август 1991 г., когато британският учен от CERN Тим Бърнс-Ли обявява публично хипертекстовата система WorldWideWeb.

101 усмивки

Чукката си купил „Камаз“. На другия ден приятелят му го пита:

– Е, как е новият камцион?
– Много е хубаво, топло, удобно, само че кучетата много бързо се уморяват.

Възрастна жена влязла в магазин за животни. Искала да си купи папагал и го попитала:

– Ей глупаче, можеш ли да говориш?
– А ти, плашило, можеш ли да летиш?

Слонът танцува с мухата.
– Ох, много се извинявам, май ви настигнах, мадам?
След малко:
– Ама, защо не ми говорите вече? Обидихте ли се?

Както всяка година в началото на есента си казваме, GAME OVER! Ваканцията свърши и от почти цял месец сме на училище. Надяваме се да изпълним учебните кабинети с много любознателност, желание да научим добре преподавания учебен материал, да накараме учителите да ни се радват и вярват в нас. Потъркайте очи, нека го направим.

Вълшебната книжка за Червен

Намерих една книжка на нашия прашен таван. На твърдата ѝ корица проблясваше надпис: Червен. Взех я, за да я разгледам в моята стая. Интересното беше, че имаше катинарче, а ключето беше скрито в едно джобче на корицата. Отключих я, но вътре открих още една изненада. На страницата бяха изобразени четири порти, всяка с ключалка и с надпис. На първата пишеше „Обитатели“, на втората – „Цитаделата“, на третата – „Земеделия, занаяти“, а на четвъртата – „Скални манастири и жилища“. Опитах се да отключа първата порта, но ключалката заяде, затова пък втората се отвори.

Почувствах се странно, замаяно, затворих очи и в следващия момент като че се озовах срещу средновековния Червен. Внезапно пред погледа ми се появи с цялото си величие безмълвният средновековен град, оживен от силуета на величествена кула. Слънцето рисуваше фантастични фигури върху стръмните скали. Пътят ми следваше игри-

вото лъкатушене на пакостливата река Черни Лом. Пред мен се изправяха високи стръмни скали, в подножието на които се чувствах безпомощна и безсилна.

Стръмни и изморителни стълби ме отведоха пред цитаделата, пред замъка на червения болярин. Построен върху най-високата и недостъпна част на рида, той ми се видя огромен и малко страшен. Как ли са пренасяни огромните каменни блокове за него? Пред входа му стояха стражи, въоръжени с копия. По улицата към него вървяха селянки с дървени ведре и с вода в тях. Запитах се – откъде ли пренасяха тази вода. Приближих към ръба на скалния рид и не повярвах на очите си: от някъде отдолу, от извор от подножието се пълнеше вода и по скални стъпала, изсечени в отвесната скала, селянки си подаваха тежките ведре с вода.

Потръпнах: у дома водата потичаше щом въртнех кранчето на чешмата! И се озовах у дома, пред намерената вълшебна

101 x Google...

В английския език се появи милионната дума

Американска фирма, наблюдаваща трафика в интернет, обяви милионната дума в английския език – *Web 2.0*, означаваща последно поколение интернет продукти и услуги, събщи Би Би Си, цитирана от БГНЕС.

Компанията Global Language Monitor (GLM) проверява интернет пространството, търсейки нови думи. Когато някоя от тях е употребена повече от 25 000 пъти, тя се признава за нова дума.

Web 2.0 е победила в силната конкуренция думи като *Jai ho* и *slumdog*, станали особено популярни след появата на хитовия филм „Беднякът милионер“.

Природата ни зове...

> от стр. 1

Зная, че кампаниите, които се опитват да предотвратят проблемите в природата, се броят на пръстите на ръцете ми! След години, може би... всеки ще се опитва да помогне по някакъв начин. Ще се създадат толкова много кампании... Но хората отново ще плачат, включително и аз, знаейки, че вече е късно. Затова нека, нека както нашата майка, Природата, ни дарява с чиста вода, нека така и ние всички да я съхраним такава, каквато е – ЧИСТА!!!

Вълшебната книжка за Червен

книжка.

Помислих си – колко малко знам за миналото на този град. Нямах търпение моето невероятно приключение да продължи. Та нали в ръцете си държах едно вълшебно ключче за другите портали на миналото?!

**Людмила ЙОЗОВА,
ОУ „Иван Вазов“ – Русе**

Една страница за изявите на младите творци от Общински детски център за култура и изкуство-Русе

Радвайте почитателите на вашето изкуство!

Общинският детски център за култура и изкуство отново отвори широко врати за многобройните русенски таланти. С всеки изминал творчески сезон, Центърът се утвърждава като емблема за висок професионализъм и качество, като за това дават своя принос както ръководителите на отделните формации, така и децата и младежите, членуващи в тях. Доказателство са многото спечелени награди и отличия от национални и международни конкурси и фестивали.

Скъпи деца и младежи, изберете

вашето любимо занимание и се включете във формацията, която го развива. Очакват ви срещи с нови приятели и много положителни емоции, а трудът ви също ще бъде възнаграден чрез хубавите думи, казани в русенските медии, чрез благодарните зрители по наши и международни сцени, чрез наградите, които ще получавате.

Уважаеми родители, обръщам се към вас с надеждата, че не ви е безразлично какво прави вашето дете през свободното си от училище време. Изберете

една от безплатните форми на работа, които предлага Общинският детски център за култура и изкуство и вашите деца ще попаднат в добри ръце на отлични специалисти.

Желяя преди всичко здраве на нашите таланти деца и техните родители, на моите колеги, с които сме един прекрасен екип, обичащ децата и младите хора на красивия ни град Русе.

Успешен творчески сезон 2009/2010 година!

Юлия Енчева,
директор на ОБДЦКИ

101 аплодисмента

Детско-девическият хор „Дунавски вълни“ участва от 9 до 13 септември в 14-та европейска хорова среща в град Волфенбютел, Германия. Освен възпитаниците на диригента Весела Тодорова и корепетитора Милена Рубчева на сцената са се представили и няколко хора от различни райони на Германия, Беларус, Чехия, Финландия, Италия, Израел, Полша, Русия и Литва. След закриването на фестивала русенските хористи са гостували няколко дена на хор от гимназия „Херцог Ернст“ в град Юнцен, с който са имали съвместни концерти.

Фолклорен ансамбъл „Русчуклийче“ с хореограф Нели Гарвалова-Христова участва в 14-то издание на Кралските дни на международния фестивал за народни танци в град Секешфехервар, Унгария /от 14 до 21 август/. Близко 600 участници от Тайланд, Венецуела, Индонезия, Унгария, Испания, Словения, Монголия и Холандия показват в града на кралете над 100 програми. Русенските танцьори представят България на специална вечер, на която освен фолклорни танци, се приготвят и традиционни за нашата кухня ястия. За ради силните си изяви „Русчуклийче“ получават покана за ново гостуване.

От 11 до 16 юли фолклорният танцов ансамбъл „Здравец“ участва в 24-та международна фолклорна среща в град Люблин, Полша. Във фестивала се включват и състави от Беларус, Чехия, Гърция, Индонезия, Молдова, Русия, Словакия, Тайван и Полша. Ансамбъл „Здравец“ с главен художествен ръководител Димитър Донев и хореограф Ива Кръстева се представя на откриването с танца „Игри от Гравоско“, който толкова впечатлява организаторите и публиката, че българските танцьори са помолени да го изпълнят и на закриването на форума. Незабравим спомен за русенчетата ще остане посещението им в местна детска болница, където след края на изпълненията малките пациенти се хващат на българско право хоро.

101 възможности

• Групите Street Dance – с ръководители Наталия Томова и Росица Терзийска, и по брейк – с ръководител Николай Алексиев, набират деца над 8-годишна възраст. Репетициите на групите са в ОБДЦКИ, ж.к. „Здравец“, ул. „Околчица“ №9 (до бл. 83).

• Записването за всички 24 безплатни форми на обучение в ОБДЦКИ може да стане в центъра, на място или по телефон и електронна поща – 082/845 734; 845 471; obdcki@abv.bg.

Слънчицата грейнаха отново на летни фестивали

Изминалото лято бе белязано с нови шеметни изяви на малките солисти от детската вокална група „Слънце“ с ръководител Наталия Константинова. Те отново бяха сред най-добрите на фестивали и конкурси, чарът им ги постави пак в центъра на вниманието.

Шестгодишната Габриела Йорданова се завърна с трета награда от Силистрия, където участва в III международен конкурс за изпълнители на популярна песен „Звезди над Дунава“. От 15 до 18 юли на крайдунавската сцена са пели близо 100 млади изпълнители от Германия, Косово, Румъния и нашата страна.

Малко по-голямата Мария Минчева (9 г.) участва в 18-тия международен фестивал за млади изпълнители „Славянски базар“ в Беларус, провел се от 10 до 17 юли. Талантливото русенче печели диплом за изпълненията си на песните „Вода“ на Елица и Стунджи и „Една българска роза“.

От 27 до 29 август солисти от „Слънце“ участваха в VIII международен фестивал на изкуствата „Речни ноти“ в Тутракан. Над 120 изпълнители от България, Румъния, Унгария, Украйна, Казахстан и Израел са обединени под мотото „Много звезди – една сцена“. Тук 14-годишната Ива Йорданова завоюва първо място във втора възрастова група. При най-малките участници Габриела Йорданова е втора, Мария Минчева и Елизабет Донкова (при най-големите) печелят специалната награда на журито.

Последното завоевание на чаровната Габи е наградата на журито на седмото издание на международния конкурс за изпълнители на популярна песен „Сребърна Янтра“ във Велико Търново в края на септември.

Мария Минчева и сестрите Пресияна и Мирела Димитрови (отляво надясно) бяха сред звездите в Тутракан. Другото слънчице Габриела Йорданова получи от председателя на журито в Силистрия Тома Спространов (на снимката вдясно) покана за участие в предавания по БНР и пловдивския телевизионен център през есента.

Информация,
записвания и справки:

Общински детски център за култура и изкуство – Русе, ж.к. „Здравец“, ул. „Околчица“ №9 (до бл. 83)
телефони: 082/ 845 734 и 845 471; e-mail: obdcki@abv.bg

Предпечат: Юлиан Нецков

ОБЩИНСКИ ДЕТСКИ ЦЕНТЪР ЗА КУЛТУРА И ИЗКУСТВО – РУСЕ

ПРЕДЛАГА ЗА ТВОРЧЕСКИЯ СЕЗОН 2009/2010 ГОДИНА

24 безплатни форми на обучение на русенските ученици

Детско-девически хор „Дунавски вълни“

диригент Весела Тодорова и
корепетитор Милена Рубчева
репетиции – в залата
на ул. „Борисова“ №16, партер
(на гърба на блока)

Детско-юношески фолклорен ансамбъл „Зорница“

гл. худ. ръководител Милка
Железарова, хореографи Иван
Кръстев и Явор Пиргозчиев
репетиции – в залата
на бившето кино „Аврора“

Фолклорен танцов ансамбъл „Здравец“

художествен ръководител
Димитър Донев и хореограф
Ива Кръстева-Петкова
репетиции – в залата
на бившето кино „Аврора“

Школа за народно пеене

вокален педагог
Светлана Недкова
репетиции – в залата
на бившето кино „Аврора“

Детска вокална група „Слънце“

диригент Наталия
Константинова; репетиции в
залата на ул. „Борисова“ №16,
партер (на гърба на блока)
и на ул. „Мария Луиза“ №19

Фолклорен ансамбъл „Русчуклийче“

хореограф
Нели Гарвалова-Христова
репетиции – в залата
на бившето кино „Аврора“

Детска театрална работилничка

ръководител
Ралица Константинова
репетиции –
в ОБДЦКИ, ж.к. „Здравец“,
ул. „Околчица“ №9 (до бл. 83)

Клуб по спортни танци „Фламинго“

ръководител
Цветомир Панчев
репетиции – в залата
на бившето кино „Аврора“

Клуб по акробатичен рокендрол „Маги“

ръководители
Радина и Иван Костадинови
репетиции – в залата
на ул. „Борисова“ №51

Школа по изобразително изкуство – живопис, керамика и малка пластика

ръководител
Адриан Хрисанов
занимания – в залата
на ул. „Борисова“ №51

Клуб по народно приложно изкуство и етнография „Непресъхващ извор“

ръководител
Теменужка Донева
художествени работилнички -
по училищата

Формация за модерен балет „Мираж“

ръководител Наталия Томова
репетиции – в ОбДЦКИ,
ж.к. „Здравец“,
ул. „Околчица“ №9 (до бл. 83)

Без заплащане е само концертната формация на балета, а всички начинаещи са към частната балетна школа на г-жа Томова.

Клуб „Журналистика“

ръководител
Пламен Атанасов
занимания – в базата
на ул. „Мария Луиза“ №19
(срещу Първо РПУ на МВР)

Клуб „Приатели на книгата“

ръководител
Ваня Спасова
занимания –
по училища

Школа за музикални инструменти – тамбура, гайда, акордеон

ръководители Светлана Недкова,
Иван Минчев, Евтим Русков и
Анатоли Гавраилов; репетиции –
ОбДЦКИ, ж.к. „Здравец“ (до бл. 83)
и в бившето кино „Аврора“

Студио „Театър“

ръководител Любомир Кънев
репетиции –
в ОбДЦКИ, ж.к. „Здравец“,
ул. „Околчица“ №9 (до бл. 83)

Тамбурашки оркестър „Русе“

диригент Наталия
Константинова, преподаватели
Емилия Иванова и
Йоланта Димова, репетиции –
на ул. „Мария Луиза“ №19

Школа по пиано

ръководител
Дочка Димова
занимания –
в ОбДЦКИ, ж.к. „Здравец“,
ул. „Околчица“ №9 (до бл. 83)

Мажоретен състав

ръководители Наталия
Томова и Росица Терзийска
репетиции – в ОбДЦКИ,
ж.к. „Здравец“,
ул. „Околчица“ №9 (до бл. 83)

Студио „Слово“

ръководител Иглика Пеева
занимания –
в Общинско радио Русе,
ул. „Борисова“ №24

Група по брейк

ръководител Николай
Алексиев
репетиции – в ОбДЦКИ,
ж.к. „Здравец“,
ул. „Околчица“ 9 (до бл. 83)

Група Street Dance

ръководители Наталия
Томова и Росица Терзийска
репетиции – в ОбДЦКИ,
ж.к. „Здравец“,
ул. „Околчица“ 9 (до бл. 83)

Куклена студия

ръководител
Росица Миновска
занимания – в залата
на ул. „Борисова“ №51

Клуб на знаещите

ръководител Айхан Топал
занимания – в базата на
ул. „Мария Луиза“ №19
(с/у първо РПУ на МВР)
и по училища